

at det blev gjort til Genstand for en indgaaende Behandling i en saglig og alsidig Kommission. Formentlig vil imidlertid en saadan Kommissions Arbejde tage ikke saa kort Tid, og derfor har Udvalget stillet et Ændringsforslag om Tilføjelse af en ny § 2 i Lov Nr. 60 af 24. April 1896, hvorved man allerede ved denne Lejlighed indfører en Bestemmelse om Ret til Erstatning for de Grundejere, der mister deres Vand ved Vandforsyningsanlæg. For Københavns Omegns Vedkommende har Forholdet været det, at Københavns Kommunalbestyrelse har stillet sig ret velvilligt overfor en Del af de Lodsejere, for hvis Vedkommende det kunde paapeges, at de havde lidt Tab ved de nye Boringer og Ledningsanlæg, som er udførte i de senere Aar. Det er imidlertid ikke det eneste Sted i Landet, hvor den Kalamitet har vist sig, at et Vandforsyningsanlæg til Gavn særlig for Bybeboerne berøver Landboerne i den Egn, hvor Boringen foretages, det Vand, de hidtil har haft. Det Ændringsforslag, vi har tilladt os at stille, lyder saaledes: „Samme Regler“ — nemlig om Ret til Ekspropriation — „bringes til Anvendelse, naar Anlæg af nye eller Udvidelse af bestaaende Vandforsyningsanlæg medfører, at Vandet drages fra bestaaende Boringer eller Brønde, der tjener til Vandforsyning. Ved Bedømmelsen af den Erstatning, der tilkommer en Lodsejer, skal Grundlaget være den Vandmængde, som den paagældende Ejer havde til Raadighed, forinden det nye Vandforsyningsanlæg blev paabegyndt“. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for Udvalget har nævnt det Spørgsmaal, som har været drøftet indenfor dette, og som jeg i Samraad har haft Lejlighed til at udtale mig om, nemlig at det er ønskeligt, ja, nødvendigt at tilvejebringe Retsregler angaaende det Forhold, som opstaar, naar Vandet tages bort fra en Grund. Imidlertid er dette Spørgsmaal af en saa overordentlig Vanskelighed — saa mange forskellige Interesser mødes, og forskellige Synspunkter vil kunne gøres gældende —, at jeg overfor Udvalget har udtalt, at jeg maatte henstille, at man ikke forsøgte at løse

dette Spørgsmaal nu, om end blot ved en midlertidig Regel, idet denne, med hvor stor Omhu Udvalget end kunde arbejde og udforme Regelen, kunde risikere at hidføre en Ordning, som man senere maatte indrømme ikke var Udtryk for det i dette Tilfælde rigtige. Jeg henledte derfor Udvalgets Opmærksomhed paa, at for Hovedstadens og dens Omgivelsers Vedkommende var der efter Anmodning af Københavns Amsraad og Københavns Magistrat blevet nedsat et Voldgiftsudvalg bestaaende af 3 sagkyndige, som i Tilfælde af, at Københavns Kommune kom til at drage Vandet bort fra Nabokommuner og Nabokommuners Grundejere, skulde bedømme Erstatningsspørgsmaalet, og at det i dette Udvalg indtraadte Medlem Ingeniør Sverre Malm, som er særlig sagkyndig paa dette Omraade, havde haft Lejlighed til at udtale sig om et Ændringsforslag, der tidligere var stillet af Udvalgets Formand (Foss), som jo desværre paa Grund af Sygdom er forhindret fra at deltage i Rigsdagsarbejdet. Ingeniør Malm fremhævede sine Betænkeligheder ved at gaa til en midlertidig Lovgivning paa et ikke helt igennem nøje drøftet Grundlag, men mente, at der ved en kort Behandling i et snævrere Udvalg kunde tilvejebringes en midlertidig Ordning, som kunde bestaa uden at volde Skade i Fremtiden. Jeg har forstaaet, at det ærede Udvalg kunde slutte sig til den Tanke, at man anmodede dette paa Foranledning af Københavns Amsraad og Københavns Magistrat nedsatte Voldgiftsudvalg, eventuelt suppleret med en Repræsentant for Grundejerne, om saa snart som muligt at udarbejde et saadant Forslag, som da kunde fremsættes og løse Spørgsmaalet midlertidig, og hvis jeg har Ret i denne Opfattelse, vil jeg henstille til Udvalget ikke at opretholde de stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Piper): Jeg konstaterer med Tilfredshed, at de Tanker, der har været bragte frem af det ærede Medlem for 1ste Kreds (Foss), som talte ved første Behandling, har vundet udelt Tilslutning i Udvalget, og at den højtærede Minister ligeledes har sluttet sig dertil. Det indrømmes altsaa fra alle Sider, at de Lodsejere, som lider Skade ved at miste